

Pár slov úvodem

Tak už tu máme Hromnice, tu hodinu více zatím vidím jen odpoledne, ráno je stále tma a to letošní počasí na začátku února tedy nic moc. Sníh je jenom na horách nad tisíc metrů a také žádná sláva, po týdnu mrazu jsou opět teploty mírně nad nulou.

Zcela náhodou jsem se minulý týden díval v televizi na kousek diskusního večera Michaely Jílkové o cenách potravin. Jeden statistik tam zdůrazňoval, že ceny potravin v uplynulém lednu zdražili oproti minulému lednu téměř zanedbatelně o 1,3 %. Takže ani umělá devalvace České banky prý na ceny téměř žádný vliv nemá. A to všichni víme, že ceny mléka a všech mléčných výrobků, rovněž tak jako chleba a pečiva, masa a brambor stouply skokově nejméně o čtvrtinu.

Ale podle statisticky si holt stále žijeme, stejně jako podle podle M. Kalouska, „jak prasata v žitě“. Kdysi také bylo „v globálu všechno“!

Tak ať žije statistika!

Bob



Ohlédnutí za lednem

V lednu bývá sice občas sníh a tak vyrážíme na běžky, ale letos to spíš vypadá na jaro a tak Marta připravila dva výšlapy do Chřibů. Dvakrát jsme se také sešli na seniorkavárně. Na té první jsme ochutnali vzorky donesených slivovic. Na tu druhou nesl opožděně svůj vzorek Jan, ale protože do Hradiště dorazil poněkud dříve, staval se v cukrárně v Lid'áku a svůj vzorek tam vylil necht'a na podlahu!

Výšlap Salas – Velehrad - Staré Město – Uh.Hradiště 7.1.2014

Jelikož v lese bylo mokro, zvolili jsme vycházku po cyklostezce ze Salas až do UH. Na autobusáku jsme napřed byly jen tři, já, Irenka a Ela a těsně před odjezdem dorazili další účastníci, Jožka, Mira, Genzerovi, Hanka a ve St. Městě ještě Petr. Tak nás bylo 9 jak černoušků. Počasí pěkné i když bez sluníčka, cesta také pěkná bez bláta.

Na Velehradě je krásná nová hospoda hned na náměstí. Tam nás překvapil vedoucí, přišel za námi s flaší slivovice a každému nalil panáka s pozváním na 1. února na zabijačku a hodování přímo před hospodou. Prý objedná i počasí, bude něco málo pod nulou a trochu sněhu.

Z Velehradu jsme už pokračovali bez Irenky, kterou trápilo škrábání v krku a dala přednost autobusu.

Na konci cyklostezky ve Staráku jsme se rozešli již každý jinou cestou domů, tou nejkratší pro něho.

Takže první letošní výšlap byl velmi vydařený. Bude-li nadále takové jarní počasí, tak v lednu ještě nějaký výlet podnikneme.

Marta.



Výšlap z Buchlovic Újezda do Osvětiman 16.1.2014

Počasí nám vyšlo, bylo krásně a bylo nás zase devět. Mira, Jožka, Honza, Vlad'a, Pepa, Petr, Irenka, Maruška a Marta.

Nespěchali jsme, kochali se přírodou a místy i sluníčkem, které na nás často z mraků vykouklo. U každého odpočívadla jsme něco pojedli a popili, cesta nám rychle uběhla.

Všechny jsem přesvědčovala, jaká je v hospůdce v Osvětimanech pohoda, ale tentokrát nebyla. Jen jsme vešli a chtěli si srazit dva stoly dohromady, bylo nám to příkře zakázáno, prý už to někdo udělal a nedal zpět. Bylo nám to divné, není to žádná práce, ale poslechli jsme a mysleli si své. Ještě jsem hospodskému řekla, že my jsme to nebyli, ale nepomohlo to. Tak jsme tam poseděli jen něco přes půl hodinky a šli na autobus na 14.08 hod. Při odchodu

jsem se podívala pod stoly, kde jsme zanechali čurbes z našich bot a zlomyslně pomyslela, že to má za tu neochotu.
V UH jsme byli asi v 15 hod.

Myslím, že výlet se vydařil, všichni byli spokojeni.

Marta



Ještě ke Kletráku od Vojty Zemánka, Ronyho

„tentokrát mě Kletrák zastihl v Rusku, kde už dva měsíce pracuji na zprovoznění nové fabriky. Trávil jsem zde tedy i vánoce i Nový rok. Potěší tedy asi každého člověka, který je sám mezi úplně cizími lidmi, nějaká zpráva z domu, či váš časopis. Fotky z Kletráku připomenou kamarády a určitě zvednou náladu. Možná si ani neuvědomujete, jak záslužnou práci děláte a jak

vaše redakční psaní Kletráku stmeluje velkou spoustu přátel po dlouhá desetiletí a přesto, že se s mnohými nevidíme vůbec, nebo jen občas. Váš Kletrák a články od mých kamarádů jsem si už přečetl v nejrůznějších částech světa a i když často ne na klasických vandrech, ale většinou na služebních cestách ale nikdy jsem neodpustil i to krásné toulání přírodou. Nebudu unavovat výčtem zemí, které jsem navštívil, ale všude mě potěšilo, když jsem otevřel poštovní schránku a mohl si přečíst Kletrák. Děkuji vám za tuto krásnou aktivitu a všem kamarádům přeji hodně zdraví, štěstí a hodně krásných zážitků do Nového roku dalších let."

Vojta Ronny Zemánek

Na únor se chystá.....

Výšlap Salaš – Bunč – Salaš

v případě příznivého počasí ve čtvrtek 6.2. 2014 pojedeme autobusem ze stanoviště č. 7 v 10.25 hod. na Salaš - točnu.

Odtud pěšky po asfaltce na Bunč a po občerstvení na Bunči zpět po modré značce na Salaš Dolinu. Ze Salaše nám jede autobus ve 14.25 (ten asi nestihneme), pak v 15.35 a ještě v 16.30 hd.

Celkem asi 13 až 14 km. Tuto trasu už skoro všichni znají.

Informace Marta 721 025 494

Výroční shromáždění 2014

Ve středu 19.února 2014 v čase seniorkavárny, tedy v 17.00 proběhne VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ KLETRU 2014, na kterém proběhne registrace členů na letošní rok, úhrada registračního poplatku, projednání výroční zprávy za rok 2013, schválení plánu na letošní rok a volba delegátů na oblastní sněm ČTU. Výše registračního poplatku zůstává - 150,- Kč.

Součástí výroční zprávy je i účetní uzávěrka, kterou tady příkládám.

ČTU TK KLETR Uherské Hradiště.
Účetní uzávěrka od 1.1.2013 do 31.12.2013

1. zůstatky k 1.1.2013			
2. pokladna: 2.611,-	banka: 3.333,94	celkem: 5.944,94	
7.784,-	6.848,48	14.632,48	
2. příjmy za období			
pokladna: 18.545,-	banka: 2.450,43	celkem: 20.995,43-	
45.621,-	5.100,50	50.404,-	
3. výdaje za období			
pokladna: 19.276,-	banka: 939,-	celkem: 20.215,-	
50.794,-	8.615,-	58.404,-	
4. zůstatky k 31.12.2013			
pokladna: 1.800,-	banka: 4.845,37	celkem: 6.725,37	
2.611,-	3.333,94	5.944,94	
5. pohledávky k 31.12.2013 – bez pohledávek			
6. závazky k 31.12.2013 - bez závazků			
7. aktiva k 31.12.2013 : 6.725,37 Kč			
5.944,94			

Rozbor výnosů a nákladů.

1. Hlavní činnost:	výnosy :	náklady:
1.1. účty skup. 2 – hosp.spr.výdaje	750,43	5.336,-
1.2. účty skup. 3 - hlavní činnost	12.790, -	12.731,-
1.3 účty skup. 5 - nákup DHIM a NDHIM	0	0-
celkem	13.540,43	18.067,-
2. Dotace, granty, dary:	výnosy:	náklady:
	4.155,-	
3. Členské příspěvky	výnosy:	náklady:
	3.300,-	1.970,-
4. Výnosy a náklady, podléhající dani:	výnosy:	náklady:
účty skup. 8 jiné práce	0,-	0,-

zdanitelný základ: 0,-

"Výnosy a náklady podle činností.

	Výnosy	Náklady
Skup. 1. Peníze na cestě	0,-	0,-
Skup.2. Provozní náklady(HSV)	750,43	5.336,-
Skup.3. Hlavní činnost (akce)	12.790,-	12.731,-
Skup.4. Granty a dotace	4.155,-	
Skup.5. Nákup DHIM		0,-
Skup.6. MTZ, půjčovné		178,-
Skup.7. Členské příspěvky	3.300,-	1.970,-
Skup.8. Práce pro jiné	0,-	0,-
	20.995,43	20.215,-

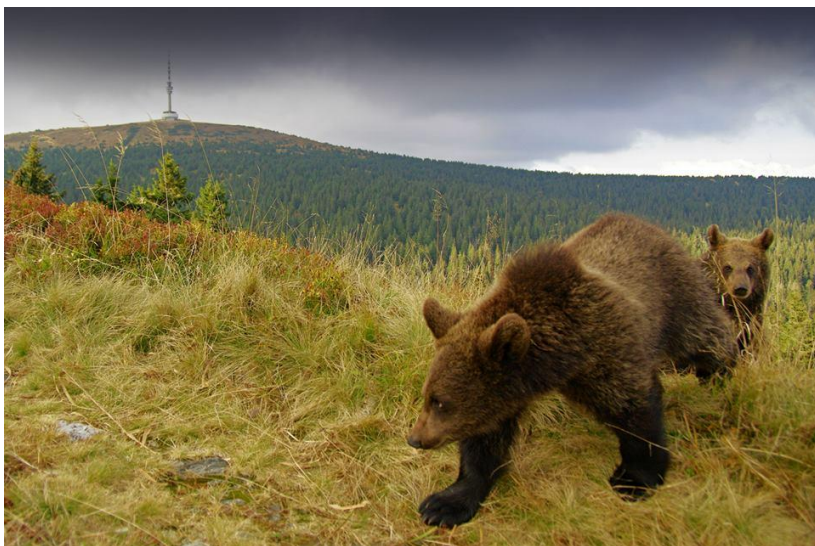
červeně údaje z roku 2012

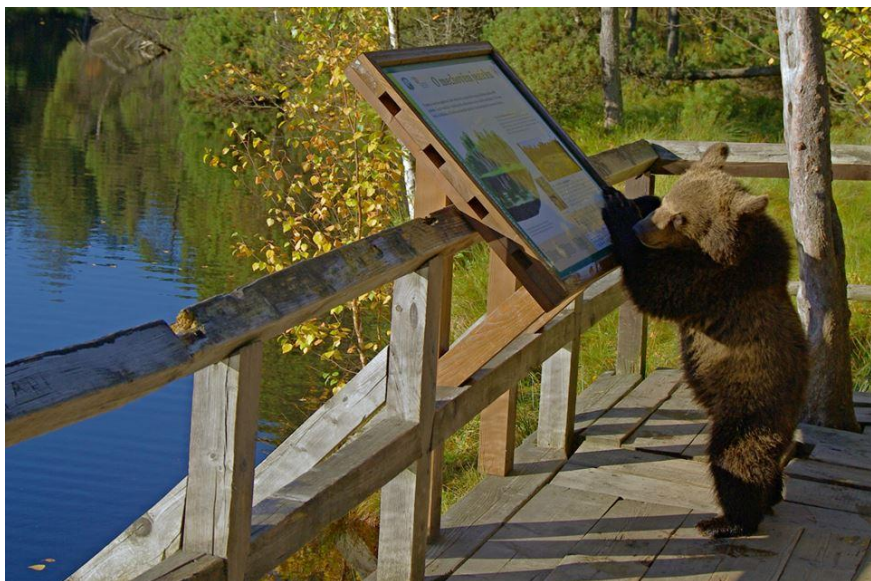
Přeci jen na běžky

Na horách nad tisíc metrů sníh přeci jen je a dá se předpokládat, že ho tam v měsíci březnu bude obstojné množství.

Takže pokud máte zájem o třídní výlet autem na Skalku nad Kremnicí v týdnu od 24. do 28. března 2014, složte nevratnou zálohu 500,- Kč do konce měsíce února 2014 u Boba. Podle počtu přihlášených bude zajištěn nocleh na Skalce, nebo v okolí a upřesněn termín a program.

Medvědi v Jeseníkách





Jak je vidět z těchto fotek, medvědi se zabýdli už i v Jeseníkách. Na prvním obrázku pod Pradědem, na tom druhém studuje medvěd tabuli naučné stezky na Rejvízu.

O fotografování

60 otázek a odpovědí: Jak začít fotografovat

Jan Rybář, náš lektor na loňském školení o fotografování, nám zaslal k novému roku šedesát rad a odpovědí k tomu, jak podle něj pracovat s fotkami. Postupně je v našem kletráku budeme publikovat. Dnes rady 1. až 5.

Pravidlo pravidel: Fotka musí být obraz

Ne neděste se, nebudu teoretizovat a vlastně vám ani tenhle první bod zatím nevysvětlím, možná bych vás hned na začátku vystrašil, a tak se k vysvětlení se vrátím až po pár desítkách dalších rad. Prostě mi jen, prosím, věřte bez dalších podrobností. Fotka musí být obraz – jinak to nebude fotka. Ne obraz

ve smyslu Rembrandta nebo Dalího – obraz v tom smyslu, že vám ve zlomku vteřiny něco říct, dokáže do mysli diváka vtisknout to, co autor chce. (Ať fotíte něco zcela mimořádného, nebo výlet na Karlštejn.)

Pravidlo pravidel č. 2: Nenechte si do focení mluvit, fot'te si, co chcete (ale pamatujte na pravidlo č. 1)

Doby se mění, názory se mění, móda se mění, vkus se mění. Nikdy si nenechte někým mluvit do toho, co je dobré, a co je. Nikdy nevěřte nikomu, kdo vám říká: tohle je dobré, tohle je špatné!

Fotografujte s gustem, láskou, vášní – pak to bude dříve či později dobré.

Fot'te si, co chcete. Ale nikdy nezapomínejte na pravidlo č. 1: Fotka musí být obraz.

Pravidlo pravidel č. 3: Nikdy se (a své fotky) neberte vážně

Nikdy si neříkejte: Panečku, mně to focení ale opravdu jde. Nikdy se neberte příliš vážně. Nikdy nepřestaňte o sobě pochybovat. Nikdy se nepovažujte za dobrého fotografa. Proč? Svět je plný zahořklých fotografů, kteří se považují za veliké a nedoceněné umělce, jimž svět nerozumí. Pokud se mezi ně zařadíte, už nikdy neuděláte dobré fotky.

Bud'te nad věcí, nehodnot'te/nekritizujte cizí fotky

Jistě, někdy to je těžké, ale prospěje to vašemu duševnímu zdraví, pověsti i vašemu fotografování: nekritizujte cizí fotky. Možná jsou opravdu strašné. Ale třeba jim prostě jen nerozumíte. Jediná přípustná myšlenka/věta zní: „Jsem si zcela jist, že bych ve stejných podmínkách a se stejným cílem dokázal to samé vyfotit mnohem lépe.“

Fotografie nikdy nevznikne tak, že něco vyfotíte

Největší omyl ve fotografování je v nebezpečné domněnce, že fotografie vznikne zmáčknutím spouště. Jenže tak to (téměř) nikdy není. Postup „Jé, to ja ale hezká zátoka (hora, skupina dětí,...), to musím vyfotit “ nefunguje. Ano, vznikne shluk obrazových dat teoreticky fotkou nazvatelný, ale opravdové fotografie to není – viz pravidlo jedna.

Dějiny trampingu

2. OD PRVNÍ BOUDY K OSADÁM

Oblíbená tábořiště, na nichž se setkávali skauti s trampy, dostávala své názvy. První dochovaný název pro takové místo je ROARING CAMP (podle povídky Breta Harta: Zdar Tábora Řvavých) v tehdy ještě divokém údolí Velké řeky (Vltavy), kousek nad Stěchovicemi. Snad zde se hrálo i to, že se kdysi na území Stěchovic těžilo zlato — stejně jako v Hartově Roaring Campu. Zanedlouho využili chlapci opuštěné skalácké boudy naproti Roaring Campu, a tak vznikla první trampská bouda, pokřtěná na Vydři doupě. A ze samotného Roaring Campu časem vyrostla legendární — dnes Již zatopená — osada Ztracené naděje.

Byly to zlaté časy pro skauty i trampy. Nebylo jich mnoho, a tak státní moc tejdějšího c. a k. mocnářství v nich neviděla nebezpečí. Přesto bylo radno některým místům se vyhýbat, zejména revírům šlechty, kam byl vůbec vstup zakázán.

Koncem července 1914 však vypukla válka. I mezi trampy zasáhla mobilizace. Těch, kteří na vojnu nemuseli, zbyla hrstka. Většina tábořišť osiřela, ta navštěvovaná se stávala místy smutných vzpomínek na kamarády v zákopech. Část trempů si nechtěně vyzkoušela své znalosti z pobytu v přírodě za okolností skutečné dramatických. Ke konci války totiž někteří před nástupem na vojnu nebo z vojenských útvarů prchli a skrývali se v lesích.

Hnutí, které se nechce organizovat

Poválečná doba byla rozporuplná. Na jedné straně trvalý hlad, bída, šířila se nezaměstnanost i nemoci z podvýživy. Na druhé straně radost z konce války, naděje na lepší život ve svobodném státě. Svoji činnost obnovovala nebo zahajovala řada organizací sdružujících mládež. Jen těch skautských bylo za tři roky po válce nejméně patnáct. Pouze trampové zůstali neorganizováni. Později jim bylo vytýkáno, že v překotných dobách "utekli do pasivity". Velká část mládeže však měla již dost planých řečí i převlékání c. a k. kabátů, nechtělo se jí dále být "členskou masou", za kterou sice dospělí mluví, ale v praxi si od ní nenechají zasahovat do svých plánů. To část mládeže odpuzovala. Chtěla o sobě rozhodovat sama.

Trempové přeživší válečné trampy odcházeli z města na staré campy zprvu přivítat navrátilce a vzpomenout těch, jimž byl život uloupen. Toužili být v prostředí oproštěném od křivd, ústrků a licomérnosti, převládajících ve městě. Jejich řady se rychle množily. Nápor do starých známých campů či daimů byl natolik mohutný, že bylo třeba hledat nové. Především dále proti proudu **Velké řeky - Vltavy, Zlaté řeky - Sázavy, Staré řeky - Berounky, Hadí řeky - Kocábý**. Dále to byly **Brdy, Kladensko**, časem dál a dál od měst a civilizace.

Hlavní příliv byl z řad mladých dělníků, pro něž život ve městě byl spojen Jenom s dřinou, nebo hledáním zaměstnání. Méně již bylo středoškolských studentů. To byli hlavně "přeběhlíci" od skautů. Ještě méně bylo mladých intelektuálů. Učedníci zatím trempovat nemohli vůbec. Stále Ještě museli docházet v neděli do tzv. pokračovacích škol. A protože mladí muži ve svých dvaceti letech nastupovali vojenskou službu, převažovali trempové asi mezi 15–20 roky věku.

Nejen pod vlivem kovbojek

Tuto vinu rozvoje trampingu značné ovlivnila tehdejší kultura. Necelý rok po skončení války přicházely do našich kin americké filmy. Dominovaly mezi nimi kovbojky z Divokého západu. Ještě beze zvuku. Jen s psanými titulky, promlouvaly k mladému divákovi více než třeba předseda vlády. Vždyť tyto filmy, které mezi hrdiny příběhů řadily také statečné ženy, uzákonily po tramském způsobu rovnoprávnost ženy dříve, než tak dokázala učinit státní moc. Nyní se otevíraly tramské skupiny i děvčatům, takže dovedeno dále "přerostlí" trempové již nemuseli pro lásku k dívce pověsit "na hřebík" lásku k přírodě. K rozvoji přispěla i další vydávaná díla Breta Harta, J. Londona, E. T. Setona, ale i básně mladých poetů opěvujících přírodu a mládí a současně protestujících proti zkosnatělé společnosti a jejímu pokrytectví.

Nečekaným způsobem přispěla rozvoji i státní správa. Byla vytvořena tzv. meziministerská komise, která měla na starosti rozprodej válečných pozůstatků několika armád. Ceny nebyly vysoké, takže mezi tramský národ putovaly torny "italky", francouzské čili "telala", a zejména "usárny". Podobně stany, nepromokavé blůzy i jiné části uniforem, sekerky, esšálky. Zkrátka pro trempy mnoho užitečných drobností. Uplatnily se i nápady a šikovné ruce i rampu samotných. Ze starých klobouků formovali "kovbojské stetsony", někteří vyráběli šerifské hvězdy, nože, pouzdra na nože i kolt; dýmky aj. aj.

Během tří čtyř let po válce už to nbyly desítky, ale statisíce lidí, kteří koncem týdne opouštěli město do přirody. Žádná organizace nezískala tolik stoupenců, kolik jich získal tramping svým nevysloveným, zato prostým a mládí vyhovujícím programem. Už to nebyla pouze Praha, při svých toulkách do vzdálenějších končin budili trempové pozornost nejen "mužů pořádku", tj. četníků, ale také tamní mládež postrádající přitažlivý způsob vyžití. Svůj vliv hrálo i stěhování mladých lidí za práci.

S přibývajícím věkem trampů se rozmáhá další stadium - stavba chat. Po primitivních přístřeších z větví či slámy vznikají i bytelnější. Například v campu Fox Hall - jinak Liščíím doupěti - v Brdech, kde trempové využili několika zemljank po lesních dělnících, v nichž se dalo topit. Obdobnou výhodu měla opuštěná zděná poustevna rovněž v Brdech. Takových míst bylo však málo. Touha po lepším přístřeší rostla také příchodem "ladies" do osad.

Většina tehdejších chat rostla svépomocí trampů, podle jejich představ a možností. Důležité vlastně bylo jen svolení majitele pozemku ke stavbě. Stavělo se ponejvíce z odpadu na pilách - krajinek. Byly i chaty z bedniček od různého zboží, někteří trempové vypomáhali v době školních prázdnin ve skautských táborech za stravu a svolení, že po ukončení si mohou vzít prkna ze stanových podsad.

Chaty byly různé, velké, malé, ale — až na pár výjimek — nerušily vzhled okolí. Často měly otevřenou verandu. Za deště se zde dal trávit večer v suchu, dalo se tam přespát v případě přeplněné chaty, často jí užili i kolemjdoucí trampíři. Dlužno připomenout, že nejedná z takových chat ani neměla zámeček — mohla posloužit i náhodnému příchozímu. Zařízení bylo jednoduché — holé palandy, stůl, lavice, kamna. Stěhovaví trempové tým však oslabeni nebyli. Někdo chatu užíval skutečně jen v zimě a jinak tábořil, mnoho chat jedné osady bylo navštěvováno kamarády z jiných osad.

Řekne-li někdo osada, těžko říci, kolik to obnášelo lidí. Některou tvořili dva tři, jinde šlo o desítky. Zrovna tak tomu bylo u chat. Jednu osadu tvořila jedna chata, jinou hned pět. Zatím.

Odysey s Aerotechnikem

Letos v květnu chceme uskutečnit další SETKÁNÍ S PŘÁTELI, věnované vzpomínce na ODYSEY S AEROTECHNIKEM. Postupně v kletráku chceme publikovat příspěvky z jeho kronik. Dnes tedy úvod.

Hlavní akcí léta byla v AEROTECHNIKU – tedy jeho volnočasových aktivit, ODYSEA. Po pokusu s motorovým člunem, kdy jsme zjistili, že s nim vlastně nemáme téměř kam jezdit, jsme to zkusili s klasickým vodáctvím. A protože lásku k horám jsme už měli v srdci, pokusili jsme se tyto dvě aktivity spojit v jedno. Základem byl toulavý autobus. Ten byl naší Noemovou archou, úschovnou všeho potřebného, skýtal nám jistotu přežití pokud přišlo a dopravil nás, sice častokrát s problémy a zpožděním, ale vždy tam, kam jsme si to naplánovali a také zpět domů. K autobusu byl pak vždy připojen vlek s lod'mi. Ze začátku jsme užívali autobusu Slováckého divadla. To o prázdninách nehrávalo a tak autobus byl přes prázdniny volný. Později jsme si od vojáků koupili autobus vlastní. První vlek projektoval Josef Hron. Ale pro naše účely se ukázal málo robustní a tak jsme si postavili robustnější a to hned dva. Na 14 lodí a druhý na 23.

Nesmírné množství příhod naší první odysey, vynucených okolnostmi putování, dalo charakteristický ráz všem dalším odyseám, pořádaných pod hlavičkou AEROTECHNIKU od roku 1975 až do roku 1989.

Objektem našich odyseáckých cest byly hory a řeky. Hory byly našimi objekty ani ne tak pro počet zdolaných vrcholů, jako spíše balzámem na naše srdce. Vybírali jsme si pokud možno hory, kde ještě volně pobíhala stáda koní a cesty nebyly značeny hromadami prázdných konzerv. Zpravidla jsme zůstávali na hřebenu pár dnů, abychom si vychutnali ten omamný pocit volnosti a nocí pod zářivou klenbou hvězd. Řeky byly krásnou změnou a odpočinkem mezi túrami po horách. Měli jsme úctu k vodě, která nám mnohokrát ukázala co umí, ale naštěstí jsme kromě pár potopených a rozbitých lodí vždy ve zdraví přežili. To ostatní byla nepopsatelná atmosféra

téměř každodenního bourání a stavění tábora, každodenní večery u táborových ohňů a posezení v zapadlých hospůdkách. Naše odysey byly pro ty, kteří dokázali naslouchat volání dalek, kteří měli rádi hory a řeky, kteří podléhali touze vyměnit na čas postel za tvrdou zem bivaku či stanu a soukromí za společně prožité chvíle v kruhu dobrých kamarádů. Byla to doba, kdy jsme tábořili s celým autobusem ve volné přírodě, dodržujíc striktně přísná tábornická pravidla a díky tomu jsme obstáli i před přísnými strážci chráněných oblastí. Takto jsme absolvovali prvních sedm odyseí. Pak už byly podmínky omezenější a omezenější a my jsme přešli k systému ubytování na jednom či dvou místech za celý čtrnáctidenní pobyt.

Neodmyslitelným inventářem odyseí, jak už bylo zmíněno, byl autobus, který jsme si v prvních letech půjčovali od Slováckého divadla, později zakoupili vlastní a upravili ho podle svých představ. Autobus byl v dobách každodenního stěhování jedinou stálou zárukou komfortu a mnohdy i večerní klubovnou.

Přehled odysejí.

1. I. Rumunská 1975
2. Polská 1976
3. Česká 1977
4. I. Slovenská 1978
5. II. Rumunská 1979
6. Moravská 1980
7. II. Slovenská 1981
Podtureň a Červený Kláštor
8. III. Slovenská 1982 Kozárovce, Očová
9. Na Slunečné pasece 1983
10. Na rajském ostrově u Kunžaku 1984
11. I. Liptovská na Lazisku 1985 - Cesta kolem světa
12. II. Liptovská na Lazisku 1986 - Velká Výprava Velrybářská
13. III. Liptovská na Lazisku 1987
14. III. Rumunská 1988
15. IV. Liptovská na Lazisku 1989

10 manipulačních strategií, kterými jsme všichni ohlupováni a vychováni jako pitomé ovce

Uznávaný levicový kritik, odpůrce války ve Vietnamu a lingvista Noam Chomsky patří do klasického amerického intelektuálního disentu. Americké sdělovací prostředky používaly a používají velmi účinné metody k ovlivňování veřejného mínění. S jejich pomocí vytvářejí nebo ničí společenská hnutí, ospravedlňují války, zmírňují finanční krize, a dokonce jsou schopné produkovat umělou realitu v kolektivním lidském vědomí. Chomsky sestavil seznam deseti nástrojů mediální manipulace, abychom je dokázali odhalit. Obecně platí, že jsou zaměřeny na povzbuzování hlouposti, podporování pocitu viny, odvádění pozornosti, vytváření umělých problémů, které následně kouzelně řeší.

1) Odvádění pozornosti

Základním elementem společenské kontroly je strategie odvádění pozornosti od důležitých otázek a změn řízených politickými a ekonomickými elitami, přičemž jsou používány techniky zaplavování veřejnosti nepřetržitým odváděním pozornosti a bezvýznamnými informacemi. Strategie rozptylování pozornosti je také důležitá, aby se předešlo zájmu o základní poznání vědy, ekonomie, psychologie, neurobiologie a kybernetiky. „Odpoutávat pozornost veřejnosti od našich skutečných sociálních problémů s důrazem na záležitosti, které jsou zcela bezvýznamné. Lidé musí být neustále něčím zaneprázdněni, aby neměli čas na přemýšlení. (*Silent Weapons for Quiet Wars*)“

2) Vytvořte problém, pak navrhnete řešení

Této metodě se také říká „problém-reakce-řešení“. Vytvoří se problém, „situace“ za účelem vyvolání určité reakce, aby došlo ke krokům, které potřebujete. Například dojde k vyvolání nebo posílení násilí v určité oblasti nebo k aranžování krvavých útoků, aby veřejnost byla ochotná přijmout přísnější zákony, které omezují občanské svobody. Vznikne ekonomická krize, aby veřejnost přijala nezbytné zlo v podobě omezení občanských práv nebo postupného odstranění veřejných služeb. Média dávají takovým událostem různě velký prostor podle svých vlastních zájmů a tak s lidmi manipulují v souladu se svými cíli.

3) Postupná strategie

Je to postup, který umožnil postupné zavedení radikálně nových socio-ekonomických (neoliberálních) podmínek. V USA došlo během 80. a 90. let k postupnému zavedení destruktivní sociální politiky, která by byla jinak politicky neakceptovatelná. Patří mezi ně minimální stát, masivní privatizace, nejistota, masivní nezaměstnanost, snížení kupní síly mezd atd.

4) Strategie podrobení se

Další způsob, jak získat souhlas veřejnosti s nepopulárními opatřeními, je představit je jako „sice bolestná, ale nutná“. Známe u nás jako tzv. dočasné utahování opasků. Cílem je získat veřejné pochopení pro budoucí použití nepopulárních a nepříjemných opatření. Je snazší odložit problémy a nepříjemnosti do budoucnosti. Obecně má člověk tendenci věřit, že v budoucnosti bude lépe. Lidé dostanou více času na to, aby se připravili na nepříjemné změny, a později je pasivně a klidně přijmou.

5) Infantilní přístup

Mnoho reklam i některá propaganda zaměřené na veřejnost používají způsob projevu, argumenty, písmena i intonaci promluvy, jako by příjemce byl malé dítě nebo byl mentálně zaostalý. Tento přístup svou sugestivností omezuje racionální kritičnost. Příjemce reklamy nebo propagandy se s určitou pravděpodobností bude v daný moment chovat jako 12leté dítě, když k němu budete tak přistupovat.

6) Povzbuzení emocionálních reakcí místo racionálních

Použití citového přístupu je klasická technika, jak se vyhnout racionální analýze a kritické úvaze. A navíc emocionální přístup otevírá dveře do lidského nevědomí, kam je možno umístit inspiraci, ideje, touhy, obavy, úzkosti nebo vyvolat určité chování.

7) Udržovat veřejnost v nezájmu a průměrnosti

Je důležité, aby lidé nechápali techniky a metody, jak je s nimi manipulováno a jak jsou zotročeni. Kvalita vzdělání poskytovaná nižším sociálním vrstvám je

úmyslně udržována co nejhorší, aby propast nevědomosti ležící mezi nižšími a vyššími vrstvami zůstávala stejná a nebylo možné ji překročit.

8) Podporování veřejnosti - být šťastný s průměrností

Podporujte veřejnost v tom, aby uvěřila, že je moderní být hloupý, vulgární a nevzdělaný.

9) Posilování pocitu viny

Přesvědčujte lidi, že oni sami jsou vinni svým neštěstím, protože jsou hloupí, nešikovní, neschopní nebo líní. Místo aby sebevědomě povstali proti ekonomickému systému, budou si připadat bezmocní a obviňovat sami sebe. Ideální občan nižších tříd má depresi a je neschopný jednat. Bez akce není revoluce.

10) Je nutné znát lidi více, než oni znají sami sebe

Za posledních 50 let vědecký pokrok vede k stále větší propasti mezi tím, co veřejnost ví a mezi tím, co vědí vládnoucí elity. Díky biologii, neurobiologii a aplikované psychologii „systém“ získává pokročilé znalosti člověka, ať z fyzického nebo psychologického hlediska. To vede k tomu, že systém stále více kontroluje a má stále větší moc nad lidmi.

Vyšlo na http://theinternationalcoalition.blogspot.com/2011/07/noam-chomsky-top-10-media-manipulation_08.html (v českém překladu na Pravdu.cz)

Interiér podle zvěrokruhu

Tentokrát si probereme jaký interiér se podle astrologů hodí k jedincům, narozených v jednotlivých znameních zvěrokruhu. Únoru vévodí vodnář.

Vodnář je naprostý originál (21.1. - 20.2.) - Tento veskrze zajímavý vzdušný živel paří v dobrém k největšímu exotu Zvěrokruhu. **Je to veskrze zajímavá osůbka, která vše vidí jaksí jinak než ostatní. S neutuchajícím nadšením dokáže vidět i to, co jiná znamení nepostřehnou nebo v řešení nevidí.** Vodnář je originální každým coulem. Potřebuje kolem sebe moře volného prostoru, a to nejenom pro volné pobíhání po bytě, ale taky pro pocit lehkosti a svobody. Veškeré výtobytky moderní techniky u nich nesmí chybět. Rádi se přátelí, vyměňují si nápady, jsou skvělými společníky, a tak není divu, že jejich prvním kusem nábytku je stůl a židle, kde si budou moci sednout a družit se.

Dominantou bytu by měl být proto velký kulatý stůl ve stylu Krále Artuše a velký počet židlí pro rodinu a přátele, kteří si u něj doslova podávají dveře. Vodnářův styl není vyhraněný. Tvary mohou být jak oblé tak hranaté, zde záleží na jednotlivém nastavení konkrétního Vodnáře. Má rád přírodní motivy a materiály, které dokáže mistrně zkombinovat s ocelovým designem spotřebičů či užitných předmětů. To je jeho zvláštností. Kombinuje všechny živly v bytě. **Lidé se u něho cítí svobodně a volně a rádi se vracejí.** Vodnáři vaří rádi pikantní minutky z celého světa, a proto je u něj dokonale zařízená kuchyň podmínkou. Jako druhý nejdůležitější prvek bytu je pracovna, kde musí být dost prostoru pro počítač a velký pracovní stůl na haldy ležster a poznámek. U Vodnáře nechybí v pracovně pohodlná pohovka, na které sní, rozmýšlí a odpočívá. Silné a výrazné nasvícení, zejména v pracovních částech bytu, je u něho nezbytností. V šeru bývá podrážděný, chybí mu světlo a pocit uvolnění. **Vodnář reaguje citlivě na elektřinu, pozor na tzv. dračí žily (energetické zlomy od zásuvek a vodovodních trubek) a to zejména při umístění postele.**

Z barev dává přednost tlumeným, elegantním odstínům včetně šedi v kontrastu s bílou a kovovou. Miluje sklo a vitráže. Vůně má rád éterické, opiové a orientální. **Závěsy a záclony nemusí. Zato pohodlný vlněný běhoun na zem ano.** Byt by měl být dobře tepelně izolován, Vodnář je náchylný na průvan a studené nohy. Místnosti by neměly být proti sobě okny, to Vodnáře znervózňuje, aniž by věděl proč tomu tak je. **Spát by měl u zdi, ne pod oknem, mívá pak těžké sny a budí se. Vyhovuje mu východní a jižní strana.**

Od nás jsou v tomto znamení narozeni Zorka a Jan.

Životní moudra z Moravy

Esli ste dobří, nahrnú na vás všechnu práci.
Esli ste kurva dobří, dokážete sa jí zbavit!

V životě je dobré sa pro něco zapálit.
V krematoriu už je pozdě!

Šťěstí nezávisí na penězoch.
Ale v limuzíně sa bečí líp než v autobuse!

Nekdy sa sám sebe ptám: Kdo kurva sme? Odkád' sme přišli?
Kam míříme? Jaký má smysl lidská existence?
Pak si naleju odpověď - a je mně dobře!

Tož, Hospoda je jediné místo, kde sa ze savců stanů plazi.

Každé ráno shlédnu seznam 50-ti nejbohatších lidí na světě.
Když tam nejsou, idu do práce.

Povídky z Pedrových cest

Skalisté hory 2012

Z Yellowstonu projíždíme NP Grand Teton, skalní štíty přes 4000 m se vypínají nad plochým dnem bývalého obrovského ledovcového jezera. Viditelnost nic moc, vrcholy jsou v mlze, ale nakonec se nad jezerem Lake Jackson roztrhají mraky a vyfotíme si zasněžené hory. Nocujeme v městečku Jackson. Ráno přejíždíme rozlehlými prériemi státu Wyoming podél hradby Skalistých hor do metropole Colorada Denveru. Procházíme moderní centrum, kde mě nejvíc zaujala socha obřího smetáčku a lopatky na smetí. Jdeme

kolem budovy Kapitolu a radnice, kde je na sedmém schodku nivelační značka, že jsme přesně jednu míly nad mořem. Asi 1600 metrů jako naše Sněžka. Procházíme parkem, jsou tu nějaké slavnosti, samé dětské atrakce, stánky, bufety. Musíme se podrobit prohlídce, zda nemáme zbraně, protože zde nedávno nějaký šílenec v masce batmana postřílel v kině 12 mladých lidí. V historické čtvrti máme rozchod na dvě hodiny. Prohlížíme fiakry, tažené koňmi, obchody, restaurace, na hlavním bulváru si zabrnkáme na klavír a hlavně pozorují místní průměrné šachisty jak hrají na kamenných stolcích. Škoda, že už není čas, chtěli se mnou hrát, zřejmě bych je porazil. Čeká nás prohlídka Skalistých, chcete-li Skalnatých hor, anglicky Rocky Mountains. Tvoří východní část Kordiller. Pohoří se táhne v délce asi 3000 km od Aljašky přes Kanadu až po Nové Mexiko. Nejvyšší hora je Mount Elbert 4401 m Jsou tu nejrozsáhlejší lyžařská centra na světě Můj syn Bronislav sem občas zaletí z Floridy a pochvaluje si to. Jezdí na prkně, ale permice tu vyjde na naše 900 Kč za den. Poprvé se mu pravidelně spouštěla z nosu krev, ale buď si zvykl anebo díky šťávičkám z ovoce a zeleniny se to jeho zdravou stravou zlepšilo. Projíždíme nejvyšší asfaltovou silnicí v USA Trail Ridge Road. Umožňuje průjezd jednou z nejvyšších partií Skalistých hor až do výšky 3713 m. Zastavujeme na několika vyhlídkách, které poskytují mnoho úchvatných pohledů na okolní čtyřtisícové vrcholky. Je zima a pofukuje, oblékáme si bundy, narážíme kapuce, vidíme zbytky sněhu. Pozorujeme sviště jak spásá trávu, musí se rychle vykrmit, brzy přijde zima a on musí zimní spánek přežít. Procházíme se značenými pěšinkami a kocháme se a fotíme. Ve visitor centru máme přestávku. Jsou tu obchody, muzeum, toalety. Pod námi pramení Colorado, které pokračuje jako malý potůček kolem ledovcových jezírek i vysoko pod hřebenem ve výšce 3000 m. Jiřce se dělá špatně, chytá výškovou nemoc, třese se a ztrácí vědomí. Rychle sjíždíme dolů, od rančery se dovídáme, že se to tu stává. Ona když zde začínala, tak se jí to rovněž přihodilo. Klesáme až do údolí A Jiřce se vrací barva, vtipkuje, že byla čtvrt hodiny v bezvědomí o tom nemá tušení. Jedeme až do Glennwoodského kaňonu, kde máme zamluvený sjezd na raftu. Máme obavy, zda to Jiřka zvládne, ale srdnatě se hlásí a převléká do plavek. Prohlašuje : Jedu, když to mám zaplacené. Instruktore nás poučuje o bezpečnosti, přestože máme prilby a vesty, může se stát, že v peřejích někdo vypadne. Pak musí plavat na znak,

nohama dopředu. Silva nám to překládá z angličtiny. Kapitánovi se hrozně líbí výraz dopředu, ale ani na několik pokusů to nedá. Jede nás všech sedm. Přestože to není v plánu, všichni souhlasí a za svých 65 USD si užíváme adrenalinu. Pádujeme na dvou raftech. Já a Silva děláme háčky, Jiřka za mnou a kapitán na kormidle. Povely vorreid a stop. Žádné přitahování, voda je moudrá. Řeka ve středním toku je dosti výživná, četné peřeje, voda čistá a přiměřeně studená. Je pozdní odpoledne, sluníčko zapadá za vysoké, místy kolmé břehy. V peřejích nás to pěkně ošplouchne, začíná být zima. Horní nejpěknější úsek jedeme dvakrát a pak až do cíle. Užili jsme si a jsme spokojeni. Doma na 150 fotkách, které jsme si objednali a posléze okopírovali, vidíme urputné výrazy při vjezdu do vysokých vln. Večer v hotelu rychle něco povečeřet a hupky do bazénu a hlavně do horké jacuzzi – výřivky. Ta nás prohřeje a zmasíruje. Tož až tam pojedete, zhluboka dýchat, kyslíku není nikdy dost. A už dost. Pedro

Z poznámek v žákovské knížce

Redakce jednoho našeho deníku vyhlásila soutěž o nejlepší poznámky v žákovské knížce. Vyšly v denním tisku dne 31. 1. 2009. Tady jsou některé vybrané.

Poetické

*- Plive kuličky z železné trubičky. * - Na zem plival. Josef Dibal * - Močí do výše očí.

Rozvratné

*- Při hodině dějepisu troubil stočeným sešitem státní hymnu! * - Nosí do školy příliš krátké sukně, takže vzbuzuje u spolužáků větší pozornost než já se svým výkladem, prosím o prodloužení.

Jak tohle dokázali ...?

* - Mlátí lavicí o strop. * - Lezl do pětmetrové výšky na třímetrový strom.
*-Vyndala při hodině tělesné výchovy bez dovolení kozu a celá třída přes ní skákala. * - Jezdí nosem po lavici, aby to pískalo. *- Rozbila spolužákovi svačinu.

Všem se holt nezavděčíš

* - Maže tabuli příliš mokrou houbou. * - Při mé hodině se snažil být hodný. Až moc. * - Svým zpěvem úmyslně ruší hodinu hudební výchovy. * - Pořád se hlásí.
* - Nechá se od spolužáků osahávat a nehlásí to učiteli. *

Když musíš, tak musíš

* - V hodině tělesné výchovy si odešel zakouřit. * - Při výletě do Terezína se nechal zavřít do plynové komory. * - Honza zakřičel: „Ticho!“, třída ho vyslyšela a on ze sebe vypustil toxické plyny, což bylo slyšet po celé třídě.
*- Při hodině hraje piškvorky a pak bud' nadává, nebo se hlasitě raduje.
* - Olizuje temperové barvy a diví se, že pak zvrací. * - Váš syn považuje za samozřejmé se při hodině matematiky procházet po lavicích.

Žádná úcta k autoritám

* - Žák o hodině žvýká žvýkačku, já mu ale jen povolil sníst chléb. * - Neměl žákovskou knížku a odmítl mi ji dát. * - Vešel jsem do třídy a on se mi nepostavil. * - Směje se mi za zády do očí. *- Když jsem odstartoval přespolní běh, utekl domů. * - Nesdělil své jméno s tím, že je tu inkognito. * - Kdykoliv je vyvolán, kouká na mě jako na idiota a ptá se, jestli to myslím vážně. * - Bez dovolení padá ze židle. * - Vyvolán prohlásil, že nebude odpovídat bez advokáta.

Škola není holubník

* - Pravidelně chodí do školy nepravidelně. * - Na hodinu fyziky přišel o 45 minut později. *

* - Přinesl do hodiny prášek na pečení a předstíral prodej drog. Odmítal vše vydat a nyní i přiznat. * - Sebral třídní knihu, nechce ji vrátit a žádá výkupné. * - Žádá od učitele lepší známku se železnou tyčí v ruce. * - Při hodině dějepisu zapálil lavici a naváděl zbytek třídy, aby mě upálili. * - Když jsem vašeho syna vyvolala k tabuli, opáčil mi: „Piš pět, svačím!“ * - Váš syn mi dnes začal tykat, skákal mi do výkladu a chtěl vidět můj diplom. * - Simuloval zvonění školního zvonku budíkem, a když se mu na to přišlo, ještě tvrdil, že ho o to školník požádal. * - Váš syn při vyvolání k tabuli zakřičel, že chybí, vyskočil oknem a zavřel se na záchodě. * - Běhá po třídě a zvrací židličky. * - *Váš syn rozkopál venkovní odpadkový koš a mé auto, když se dozvěděl, že propadá z chemie. * - Ohrožoval spolužáky nožem, který potřeboval až na třetí hodinu.

Já, to byly časy...

Účet za práce sochařské, malířské a truhlářské v kostele svatého Vavřince.

Kolek 2 kr.

Zl.kr.

1.	Sv.Janu ruku přiklížil a jazyk zrychtoval	0,40
2.	Ráj nebeský firnajzem vytřel	0,70
3.	Do nebe sahající žebřík, který sv.Jakub ve snách viděl, spravil	0,60
4.	Kající Zuzaně pokání zlepšil a obrubu spodničky spravil	0,60
5.	Sv.Duchu nové křídlo přidělal	1,00
6.	Sv. Maří Magdaleně do očí falešné slzy vsadil	0,30
7.	Smrt a čerta spravil, čerta vyřezal, kosu nabrousil, čertovi ocas prodloužil a smrti dva zuby vsadil	1,40
8.	Sv. Damiánovi břicho okulatil	0,40
9.	Soudný den hroznějším učinil	0,70
10.	Adamovi žebro vysadil, vlasy nabarvil, fíkový list o půl coulu	

níže posadil	1,20
11. Dvaceti pannám lampičky vytřel a knot zasadil	0,80
12. Koním Eliáše podkovy přibíl a záda natřel	0,80
13. Sedm poctivých panen, které už za nic nestály, důkladně prohlédl a kde co bylo, důkladně spravil	1,20
14. Davidovi dvě sukně přidělal, harfu spravil a krk vysadil	1,00
15. Jidášovi plášť natřel, pytlík spravil a třicet stříbrných ocínoval	0,80
16. Sv. Eufrosině sukni prodloužil a břicho stáhl	0,70
17. Hrozné vraždění Herodesovo z prachu očistil a děti umyl	1,20
18. Papeže Řehoře nafirnajzoval a červotočinu z něho vybral	1,00
19. Sv. Alžbětě nová prsa přidělal	1,00
20. Ctnostné Zuzaně dolejšek spravil a vše do pořádku dal	1,60
21. Sv. Josefovi na útěku do Egypta boty spravil	1,80
22. Starému Tobiašovi do očí vlaštovčí lejno a do ruky hůl udělal	1,80
23. Při svatbě v Káni Galilejské nevěstu přičesal, jídlo a nápoje na stůl namaloval	3,00
24. Město Jeruzalém zvěčnil a nové sektě oči vytřel	1,20
25. Krista na Kalvárii znovu ke kříži přibíl, levému lotru vlasy zježil	1,60
26. Panu faráři v sakristii měkkou stoličku udělal	4,80

Úhrnem

31,60

V úctě

Václav Štětka, malíř a natěrač

Mám sako ze sametu

Novou písní opět nezklamal své fanoušky písničkář Jaromír Nohavica. Skladbu pojmenovanou Sako ze sametu napsal v lednu 2014 a její nahrávku zveřejnil i na internetu. Skladba má v sobě ryzí písničkářství, a její uvedení v kostele jen za doprovodu kytary a akordeonu Roberta Kušmierského působí na emoce. Stojí za to si poslechnout její slova a zamyslet se nad nimi.

Mám sako ze sametu, už z něho nevymetu prach.
Po kapsách zátky piva, to když jsem ještě míval strach.
Občas nás nechali i zahrát a my na klopě placku
„Havel na hrad“, na duši zbyly šmouhy
a skončil ten náš dlouhý tah.
Míjejí nás dni po dni a já jdu po národní,
nic se neděje.
Nahlížím do laterny, jestli tam Jirka Černý zase je,
a nikde nikdo z těch co byli tam pod Václavem v oné chvíli,
kdy Václav přilbici ztrhl z čela a na náměstí zněla píseň, že krásně je.
Říkali z televize, že přišel velké krize den.
Jakápak sakra krize, to tu jde jen o peníze všem?
Kde se ztratila slova o naději, o tom, že zázraky se dějí, když člověk
chce
a prachy přijdou potom a život není o tom jen.
Za rukáv tma mě tahá, jdu od nádraží Praha střed,
s nákupem za pár kaček, silonový sáček a v něm pár propriet.
Ve flaškách a že jich tu bylo, se všechno víno proměnilo, ve vodu
a na Letenské pláni chystají staří páni slet.
Mám sako ze sametu, už z něho nevymetu prach.....

<http://www.bezhudby.cz/jaromir-nohavica-sako-ze-sametu>

zaslal Svat'a Sládeček

Když...

Když bezhlavost svým okem klidně měříš

ač tupen, sám že nejsi bezhlavý,

když podezříván, pevně v sebe věříš,

však neviníš svých soků z bezpráví,

když čekat znáš, ba čekat beze mdloby,
jsa obelháván, neupadáš v lež,
když, nenáviděn, sám jsi beze zloby,
slov ctnosti nadarmo však nebereš,
když umíš snít a nepodlehnu snění
když hloubat znáš a dovedeš přec žít,
když proti triumfu a ponížení
jak proti svůdcům spolčeným jsi kryt,“
když nezoufáš, když pravdivá tvá slova
lstí bídáků jsou pošlapána v kal,
když hroutí se tvé stavení a znova
jak dělník v potu lopotíš se dál.
Když spočítat znáš hromadu svých zisků
A jediný hod vše riskovat,
Zas po prohře se vracet k východisku
A nezavzdychnout nad hořem svým,
Když přinutit znáš srdce své a čivy,
By s tebou vytrvaly nejvěrněji,
Ač tep a pohyb uniká ti živý
A jen tvá vůle káže "Vytrvej!"

Když něhu sneseš přílišnou i tvrdost,
Když svůj jsi, všem necht' druhem jsi se stal,
Když sbratřen s davem, uchováš si hrdost
A nezpyšníš, byt' mluvil s tebou král,
Když řekneš: "Svémi vteřinami všemi
Mně čase, jak bych závodníkem byl, služ!"
Pak pán, pak vítěz na širé jsi zemi -
A ce víc" pak synu můj, jsi MUŽ!

Joseph Rudyard Kipling ([30. prosince 1865](#), [Bombaj](#) - [18. ledna 1936](#), [Londýn](#))
byl [britský spisovatel](#), [novinář](#) a [básník](#), první britský nositel [Nobelovy ceny za literaturu](#) z roku [1907](#).

Kipling proslul dílem *Kniha džunglí* a **básní** *If* z roku 1895, známou v českém přebásnění Otokara Fischera pod názvem *Když...*, ve které Kipling vystihl obraz a ideál mužných vlastností a požadavky na statečného člověka v životním zápase v přemáhání každodenních všelidských problémů.

Zeměpisné zajímavosti

Úžasný ukrajinský Semmering: železniční lahůdka, kterou zná málokdo

Horských železnic nesoucích přívlastek věhlasné rakouské dráhy Semmering je mnoho. Jedna z nich se nachází také na Ukrajině. Přestože patří k nejúchvatnějším železničním tratím v Karpatech, její kouzlo turisté zatím neobjevili.

Tato železnice vede z Čopu přes Užhorod do Lvova a vine se těsně kolem slovenské a polské státní hranice. V době vzniku roku 1905 tvořila strategickou dopravní spojnici dvou důležitých zemí habsburské monarchie:

Uher na jihu a Haliče na severu. Stavěla se hlavně z vojenských důvodů a jak je dodnes patrné, [penězi](#) se nešetřilo. Téměř 900 m vysoký Užocký průsmyk na hlavním karpatském hřebeni trať překonává pomocí odvážných mostů, tunelů a obrovských zákrutů, takže koleje vedou místy až ve třech úrovních nad sebou!

V letech 1919–1938 [patřila](#) tato pozoruhodná železnice mezi tratě Československých drah. V tomto období zřejmě vznikl romantický název Podkarpatoruský Semmering, uváděný v dobové turistické [literatuře](#). O jeho oživení se v 90. letech 20. století pokusili fandové železnic a příznivci bývalé Podkarpatské Rusi. Název sice pronikl do současných map a průvodců, turisty však ve větší míře k projížděce touto železnicí nemotivuje.

Vyhlídká na Užanský národní park

Trať z Čopu do Lvova začíná být zajímavá za městem Velkyj Bereznij na 65. kilometru. Údolí řeky Uh se tady začíná zužovat a výška kopců znatelně narůstat. Koleje se vinou z jednoho břehu na druhý, z mostů je vidět divoké koryto řeky s peřejemi a skalními prahy. V rozšířených částech údolí se objevují horské vesnice s všudypřítomnými kopkami sušícího se sena a nad nimi další a další kopce. Nádherná, člověkem po staletí kultivovaná krajina v povodí horního Uhu byla vyhlášena roku 1999 za mezinárodně uznávaný Užanský národní park. Ten přes státní hranice navazuje na Národní park Poloniny (Slovensko) a Národní park Bieszczady (Polsko).

Jízda [elektrickou](#) vlakovou soupravou (pantograf) připomíná spíše než dopravu vyhlídkovou jízdu. Rychlost je velmi nízká, na mnoha úsecích se zpomaluje, staví se na každé zastávce. Pro místní lidi je však skřípající a kolébavý vlak s průměrnou rychlostí něco málo přes 30 km/h nejvýznamnějším [dopravním prostředkem](#), navíc intenzivně využívaným. Všech pět párů vlakových souprav za [den](#) nemá o cestující nouzi.



Ještě o červené řepě

Červená řepa má poměrně vysoký obsah bílkovin s cennými aminokyselinami, které jsou prospěšné pro metabolismus mozku.

Červená řepa je proslavená jako zásobárna přírodních látek, které brání vzniku rakoviny. Patří na seznam deseti druhů zeleniny, které jsou na antioxidanty nejbohatší. Obsahuje je zejména řepná šťáva. Rozmixovaná s karotkou a červeným zelím je nedostižným koktejlem plným antioxidantů a vitaminů. Je proto výborným prostředkem nejen proti rakovině, ale i proti chřipce a horečnatým onemocněním.

Souhrn léčivých účinků červené řepy:

- Vytváří vazivové tkáně.
- Zpevňuje kůži, zesiluje stěny cév, posiluje kosti.
- Je užitečná při onemocnění jater, cév a revmatismu.
- Neutralizuje a odstraňuje jedovaté látky, zvláště v mozku.
- Podporuje růst buněk a opravuje jejich jádra.
- Snižuje možnost ukládání tuků v játrech a reguluje metabolismus triglyceridů a cholesterolu.
- Zvětšuje množství žaludečních šťáv a tím zlepšuje využití bílkovin.
- Aktivuje tvorbu červených krvinek a tím zásobování buněk kyslíkem.
- Je výborným prostředkem nejen proti rakovině, ale i proti chřipce a horečnatým onemocněním.
- Zlepšuje vstřebávání vápníku a hořčíku.
- Podporuje vylučování vody a kyselin z těla.
- Zbavuje střeva jedovatých látek, odstraňuje zácpu.
- Upravuje střevní mikroflóru především podporou růstu laktobacilů.
- Dodává pružnost a lesk pleti, vlasům a nehtům.
- V prvních týdnech těhotenství působí jako ochrana proti deformacím plodu.
- Vyvolává optimističtější náladu.

Pár inspirativních rad a receptů na využití červené řepy v kuchyni:

Pomazánka z červené řepy 1

Řepu rozmixujte a vmíchejte do jogurtu. Do této báječně barevné směsi zamíchejte na drobno nakrájenou cibulku a navíc posekané řepné kousky. Podle chuti můžete přisolit nebo připepřit. Podávejte s pečivem a plátky sýra.

Řepa s křenem

Jeden díl řepy a půl dílu křenu nastrouhejte na jemném struhadle a promíchejte. Zalijte sladkokyselým nálevem. Můžete použít váš oblíbený „okurkový“. Je to vynikající příloha k zapečeným těstovinám.

Pravý ukrajinský boršč

Každý kdo navštíví Ukrajinu, by neměl odjet, aniž ochutná tento jedinečný skvost ukrajinské tradice. A i když je recept náročnější, výsledek vás nejen překvapí, nýbrž ohromí! Takto chutný pokrm zná jen málokterá kultura. Boršč je vlastně taková polévka "nepolévka," svým obsahem a množstvím různých ingrediencí totiž nepřipomíná nic dosud známého:) Pokud chcete doma ohromit a taky si velice dobře pochutnat, tak tady je recept:

Ingredience a gramáž:

- 0,5 kg vepřového masa
- 150 g fazolí (uvařených, nebo v plechovce)
- 1 ks velké červené řepy
- 1 plechovka rajského protlaku (větší)
- 4 velké brambory
- 2 ks mrkve
- kousek másla na osmahnutí mrkve
- 1/4 hlávky zelí
- 1 paprika
- 1 cibule
- kousek kvalitního špeku
- 1 palička česneku

Postup přípravy:

Vepřové maso vaříme do jeho změknutí asi ve 3 litrech vody. Po vzniku vývaru maso vyjmeme - budeme ho potřebovat později. Čerstvou červenou řepu nastrouháme na struhadle a dáme podusit asi na 20 minut s hrníčkem vody a plechovkou rajského protlaku do rendlíku. Mezitím nakrájené brambory

vhodíme do vývaru. Mrkev také nastrouháme na struhadle a osmažíme na kousku másla. Vhodíme do vývaru k bramborám. Zelí nastrouháme, nebo na jemno nakrájíme a také vhodíme do polévky. Totéž uděláme i s nakrájenou paprikou, jednou osmažnutou cibulkou a fazolemi a vaříme. Před koncem vaření přidáme nakrájené maso z vývaru a provaříme. Přidáme z kvalitního špeku vysmažené sádlo a škvarky a odstavíme. Poté přidáme ještě paličku (podle chuti) prolisovaného česneku.

Doba varu se vždy odvíjí od porcí. Takže přesný čas vám neprozradím:) Polévku ale odstavte v momentě, kdy zjistíte, že zelí i brambory jsou již měkké.

Správný ukrajinský boršč by měl alespoň den odstát a až poté konzumovat. Podává se s chlebem namazaným česnekem a lžičkou smetany do talíře.

www.zdravisusmevem.cz



KLETRÁK - informační zpravodaj pro členy České tábornické unie, tábornického klubu **KLETR**, občanského sdružení, Svatoplukova 288, 686 01 Uh.Hradiště, mobil 728 366 215, E-mail: taborniciuh@seznam.cz
*<http://www.old.icm.uh.cz/str/web/ctu---kletr/> FOTKY Z AKČÍ NA: www.zonerama.com/kletr Vydává Malá rada klubu. Uzávěrka tohoto čísla 3.2.2014. Zodpovědný redaktor Bob Stránský. Na tvorbě tohoto čísla se podílel Pedro Hála, Vojta Zemánek, Svat'a Sládeček, Marta Hrnčová a další..

Únor

Februarius

má 28, někdy i 29 dní



Počasi dle stoletého kalendáře: Již na počátku a pak od 13. do 18. sníh a vítr, na to až do konce přílišná zima. Dne přibývá o 1 hodinu 38 minut. Délka dne 9 hodin 20 minut až 10 hodin 58 minut.

Den Co a jak

1. Dokél lidé chleba jedli a vodu pili, dycky dobře živi byli.
2. Na Hromnice musí skřivánek vrznout, i kdyby měl zmrznout.
3. Na svatého Blažeje pije skřivan z koleje.
4. O svatě Veronice bývá ještě sanice.
5. Svatá Agáta bývá na sníh bohatá.
6. Na svatou Dorotu, někdy teče do botů.
7. Svatý Radko — na poli hladko.
8. S robů do světa, tajak s žebřem do hory.
9. Svatá Apolenka čítá dříví na polénka.
10. O svatě Školastice navleč si rukavice.
11. Netrkne-li únor rohem, šlehne ocasem.
12. Zle je v tem domě, gde kohút čučí a slépka zpíve.
13. Na močálu čardáš netancuj.
14. Svatý Valentýnek — jara tatínek.
15. Čím hrnec navě, tým aj smrdí.
16. O svatě Juliáně připrav vůz a schovej sáně.
17. Gdo žgárá do osího hnízda, dostane jedu, místo medu.
18. O svatém Šimoně schází sníh ze stráně.
19. V únoru sníh a led — v létě nanesou včely med.
20. Lepší s mladým mezi kameňama, než se starým mezi peřinama.
21. Když v únoru mušky létají, to v marcú robky v ruce chuchají.
22. Roba, fajka a kůň sa nepoščává.
23. V únoru prudký severníček — hojně úrody bývá poslíček.
24. Svatý Matěj ledy láme, nemá-li jich, nadělá je.
25. Prácu na zutřek dělaj dnes, zelé na dnešek zutra zez.
26. Kdyby měl únor tu moc jako leden, nechal by v kráve zmřznout tele.
27. Je-li mřáz na svatého Gabriele, bývají žně veselé.
28. Mladým dovede byť každé tela.

Zahrádkář

Přítroda se pomalu probouzí ze zimního spánku. Zahrádkář dokončuje přípravné práce pro jaro. Veškeré práce na ovocném stromoví a keřích hledí v tomto měsíci dokončiti. Zakládá pařeniště a vysévá do něho semena květinová a zeleninová podle plánu svého potřebná.

Domácí zápisky